

Je kent haar vast wel: de super invaljuf. Ze is spontaan, lacht graag en windt zowel de kinderen als de collega's om haar vinger. Overal waar ze binnenvalt wordt ze blij begroet. Niet alleen omdat ze weer de redder in nood is die op de drukste en gekste momenten kan worden ingeschakeld in alle klassen van de school. Maar ook vanwege haar altijd goede humeur en frisse ideeën. De directeuren van haar invalscholen weten haar te vinden voor de kleine klussen. Een griep, een korte ziekenhuisopname, een trouwerij of begrafenis? Fleur is beschikbaar. Behalve als ze er even een half jaartje tussenuit wil voor een ervaring elders in de wereld. Dan gaat ze goed doen in een rampgebied om daarna weer met frisse verhalen haar twaalf Nederlandse scholen te bedienen.

Ze hoeft nooit te worden ingewerkt. Liever niet zelfs. Ze wordt kriegelig als er een map op het bureau ligt waarin staat wat ze moet doen. Ze bladert er even in, klapt de map dan dicht en zegt: 'kinderen, vandaag loopt het een beetje anders. Die toets komt later wel. Ik moet jullie eerst iets vertellen. Iets belangrijks.' En dan begint het hangen aan haar lippen. Wie verre reizen doet...

Van kleuters tot schoolverlaters, allemaal raken ze door haar gefascineerd. Haar stem is helder, haar ogen stralen en haar mimiek is als die van een actrice. Zelfs als ze boosheid veinst weet je als kind dat haar hart vol vreugde is. Het moet wel erg hard regenen als je bij juf Fleur een hele dag in het lokaal verblijft. Altijd heeft ze wel een reden waarom de klas even naar buiten moet om paardenbloemen te gaan bestuderen, om de tafel van drie op het plein te gaan dansen of de gevel van de school in perspectief te tekenen.

Fleur is levenskunst van de bovenste plank. En ongetrouwd. Ja, vaak gaat dat samen. Fleur is getrouwd met de mensheid. En ze is trouw aan zichzelf, dat vooral. Af en toe, als de hormonen opspelen, mist ze het moederschap. Maar dat is altijd tijdelijk. Dat gaat ook weer voorbij. Met mannen heeft ze een luchtige en collegiale omgang. Vriendinnen te over en soms een vriend met wie ze een tijdje oploopt en leuke dingen doet. Niet voor vast. Dat zou haar benauwen. Dat zou haar trouw aan zichzelf in de weg gaan staan.

Ze is beroepsinvaller. En de scholen moeten haar nemen zoals ze is. Dat gaat bijna altijd goed. Ze heeft voldoende lessen in haar hoofd om alle groepen te kunnen bedienen. Ze kan goed uitleggen en gaat bij het geven van instructie naast het kind staan. Kijkt met het kind mee in het boek om te ontdekken waar dit kind hulp nodig heeft. En dán kan ze zich soms vreselijk storen aan de leermethodes waaruit de kinderen moeten werken.

Als je Fleur boos wilt zien, dan zijn dit haar momenten:

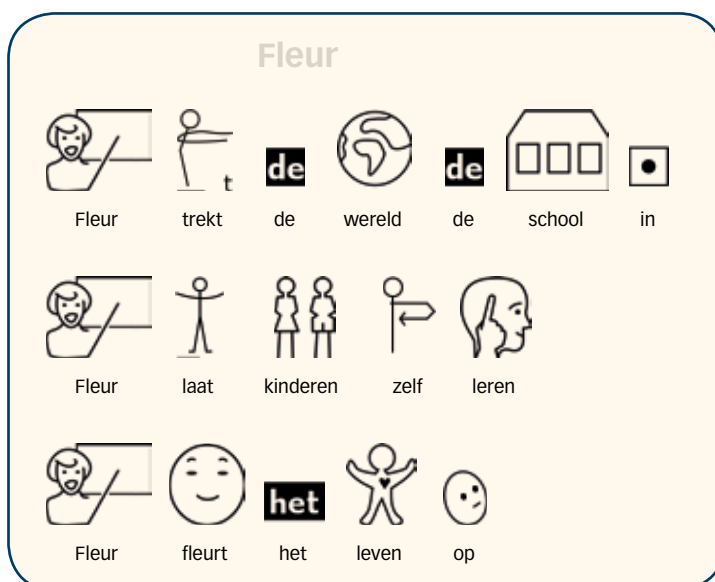
Een spellingsmethode waar bovenaan de pagina staat: *Als je u hoort moet je e schrijven*. ('Wat een onzin!', roept Fleur dan spontaan en ze stapt voor de klas en legt uit waarom ze dit een verkeerde aanwijzing vindt.)

Een leesmethode met onzinwoorden als *siv* en *soor* waardoor kinderen in de war worden gebracht ('Arme kinderen!', roept ze dan en ze stapt voor de klas en ze zegt: 'de schrijver van dit boek is heel dom geweest. Hij heeft woorden opgeschreven die niet bestaan. Jullie mogen deze bladzij overslaan!')

Een invuloefening waarbij kinderen de eerste letter of de middelste letter van een woord moeten invullen. ('Moeilijk, he?', zegt ze dan tegen het kind. 'Dit is ook zo'n rare les, die mag je van mij overslaan. Want als je een woord gaat lezen, dan staan alle letters er toch al? En als je een woord wilt schrijven, dan begin je toch gewoon bij het begin?')

Fleur is de leerkracht die boven de methodes staat. Ze volgt het kind en de kinderlijke logica. Ze maakt de leerstappen net zo helder als Theo Thijssen dat deed. Ze leert dat vooral tijdens de periodes waarin ze elders in de wereld is. Als ze bijvoorbeeld in de woestijn leesles geeft door met een stokje letters te tekenen in het zand. Kijk en luister kinderen: z o n. Zeg maar na en doe maar mee.

Als ze niet zo super communicatief was zou ze ruzie krijgen met ieder team. Ze houdt zich immers niet aan de methode en toetsen afnemen wil ze ook al niet. Maar door haar manier van in het leven staan en haar zuivere wijze van lesgeven overheerst het respect dat haar collega's voor haar hebben. En omdat ze nooit voor langere tijd aan een school verbonden is, escaleert het ook niet. Zou Fleur in vaste dienst zijn, dan had ze een probleem.

REACTIES? MAIL VIA LEES-V-AARDIG@AGIEL-ORTHOPEDAGOGIEK.NL